

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 87. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682191920/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

X

Afreise. *Meissen*. Den første Dag i *Dresden*. *Dahl* og *Tieck*.

Efter et Ophold af tre Dage, forlod jeg det venlige *Leipzig*, hvor jeg havde lært at kjende flere, herlige Mennesker. Mit Reiseselskab med Schnellposten bestod af to unge Herrer fra *Frankfurt an der Oder* og en gammel Doctor; denne var temmelig bevandret i den danske Literatur, og spurgte, da han hørte mit Navn, om jeg var i Familie med Forfatteren til »det døende Barn». Jeg svarede ham da, at det var mig selv, og nu spurgte han mig ganske naivt, om jeg havde mistet en Lille, den Gang jeg skrev det, da han ikke kunde tænke, at jeg som ungt Menneske ellers kunde føle Sligt; han blev da noget forundret ved at høre, at dette Barn alt var fra min Skolegang, hvor jeg midt under »Katalá, Katláa, fólie og skrev det.

I den dunkle Aften rullede vi forbi Jagdslottet *Hubertsburg*, med sin store Have; *Mengs's* Pensel skal lokke mange Fremmede til Slotsca-pellet, vi havde ingen Tid, og savnede da heller ikke Malerier, det ene Stykke afvexlede med det andet, naar vi saae gjennem det aabne Vin-due paa Vognen. Her var en Kroe med Reisende, Karlen stod med sin store Lygte i Døren, – det var et Natstykke, *Rembrant* skal have efterlignet denne Maneer. Her saae man en sunpet Eng i Morgenbe-lysning, nogle Vildænder pladskede mellem de grønne Siv, en Maneer *Ruysdael* har efterlignet. Her laae en Flekke med halv nedstyrtede Mure; i Forgrunden, under et stort Træ, sad et Par unge Folk og kys-sede hinanden, – det var en Maneer – jeg selv gjerne gad efterligne.

Alt som vi nærmede os *Meissen*, fik Egnen et mere romantisk Ud-seende. Fjelde begyndte at reise sig, og de havde en ganske anden Character, end de i Harzen. I rødgule Steenmasser, begroede med unge Bøge, hang de ud over vort Hoved; paa den anden Side af Veien laae de grønne Viinbjerge, med rødtagede Huse paa, og nede-for slyngede Elben sig i maleriske Bugter. Skibe bleve ved Folk og Heste trukne op ad Floden, medens andre, med svulmende Seil, pile-de ned ad, paa Strømmen.

Meissen selv har snævre Gader, og saae mig saa uhyggelig ud, man